

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORIARVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Sacris initiatur Ignatius: & de rebus ad eodem, & socijs in Veneta ditone
gestis. Cap. IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

tantes philosophos atq; Theologos; & ipsemet, veritas indagandæ atque illustrandæ causâ ponere de quo inter se disputarent, ea erat grauissimi senis & prudentissimi Principis oblectatio. Ad has ergo disputationes post pedum oscula Patres adhibiti, cum egregium qua Christianæ humilitatis atque modestiæ, qua eruditionis & ingenii specimen præbuisent; non modò qua volebant de sacerdotio, deque Hierosolymitana provincia, libenter atque approbante Pontifice impetrarunt, sed insuper pecunia ab eodem instructi, & fauilla eum prece dimissæ sunt. Ad quam deinde pecuniam cum e nationis maxime Hispanicæ collatione accessisset quod aurorum amplus duce totum summum explet, socij ne quid ex eo vano præterquam in usum votuæ navigationis attingerent, apud mercenarios pecunia omni deposita, & Romæ vicium emendicantes, admirabile dedere spectaculû ijs curæ eam Pontifice discentes illos audierant; & deinde quemadmodum venerant, sic Venetias profus egerat ac vacui reuertuntur.

Socii initiatur Ignatius: & de rebus ab eodem & socijs in Venetia ditione gestis.

Cap. IV.

POST hæc, diligenti adhibita præparatione, cum ad eiusdem Legati Verallii pedes perpetuæ paupertatis & castimonie nuncupassent vota diuini amoris igne succensî, mirante, ac maiorem in modû approbante populo, sese denuò ad pristinos illos labores, & assidua operum ministeria retulerunt. Deinde in exitu mensis Iulij, Diui Iohannis Baptistæ die natali, Ignatius, & reliqui socij per omnes ordinum gradus ad apicem sacerdotii a Vincentio Negosantio Fanesî, Ardensis Episcopo electi sunt, tanta non modò ipsorum, sed etiam ipsius Episcopi lætitiâ & animi voluptate, ut sese inter eiusmodi ceremonias nihil vnquam simile sensisse affirmaret. Intra Patribus neq; in eam diem vlla fuerat in Palæstinâ

transmittendi facultas; & eo ipso tempore cum puer
bellum ex foedere Christianorum principum, fuerit
inter & Solymanum Turcam exarisset, subitumque
commercio, omnis non modo peregrinorum, sed etiam
institorum nauigatio conqueiuit. ut satis apparet, quod
iste numen iratum gentibus ijs quae erediuntur sibi regem
Dei per summum olim scelus negligenterque inobedi-
re; Apostolicum hunc, deuotūque sibi mancipium, pro-
lias longè nationes atque prouincias iusto iam ante
cio destinasse. Itaque propter eam quam deus eorum, pro-
traijcendi sublata, quamquā voti religiosorum
propemodum poterant, tamen ne quis omnino huius
lus animis insideret, finem anni vertentis, in Pacificis
te decreuerāt, prorsus expectare, seque interim ad locum
dotij primitias diuinæ maiestati libādas omni diligentia
cōparare; tum etiam post multam precationem & adhibi-
nentiā, proximis operam ex instituto nauigatio
Id quò liberius atque commodius faceret, tanta ve-
bis celebritate ac frequentia, in finitima Italia, quod
nis oppida aliò atque aliò recepere se se. huiusmodi quod
tamen in praesentia vix fieri poterat) bello huiusmodi
opinionem transitu patuisset, è propinquo Franciscus,
cuncti simul accurrerent. Franciscus ergo, huiusmodi
Salmeron, ad montem Celsum (id vico nomen ab vrbis
Patauio millibus passuum fere quindecim, inter
annes Codurius, & Hozius, Tarusium: Caesariam
& Simon Roterigius Bassanum, oppidum ager Fran-
ni; Paschasius & Bobadilla, Veronam; Ignatius
ber, & Laines cum Vicetiam perijissent, hanc vrbem
nem inire. Erat extra vrbem domuncula ruralis, in
serta nullis foribus aut fenestrarum obiectis, in qua
libet peruia, id sibi diuersorium, ne cui molestum
hiberent, atque vt ab vrbano strepitu remouerentur, in
ni Deo vacarent, memores insuper stabuli quod huius
ipsum Angelorum nostra causa nascentem, huiusmodi
ceperat, vnanimis delegerunt, quotidianis huiusmodi
ita inter se distributis; vt vnus ad cultodiam huiusmodi
& paucula victus ministeria remaneret.

Ignatius, quod propter nimiam lacrymarum copiam
 grauius ex oculis laboraret) reliqui duo urbem ingres-
 si, ebum in singulos dies emendicarent: quod ab ea
 functione superesset otij, totum id omnes cœlestium
 rerum contemplationi tribuerent. In hoc vitæ ge-
 nere cum quadraginta iam dies non minori cœlestium
 donorum copia, & animorum voluptate, quàm corpo-
 rum vexatione, & carnis incommodo perstitissent,
 quanto nimirum spatio temporis, Christum ipsum Do-
 minum ac magistrum, ante quàm turbæ sese commit-
 teret, abstinuisset cibo, & in eremo cum bestijs latitasse
 meminere; ad eos reuissendos Taruisio repente Co-
 durius affuit, cuius accessu læti, cum spiritus vehemen-
 tiam ex ea solitudine, assiduitate precandi, ieiunijque
 conceptam diutius cohibere non possent; ad CHRIS-
 TI gloriam ex ymbra in arenam prodire, & quæ diui-
 nus acceperant bona, cum proximis communicare
 constituunt. Nec mora: Vicetiam ingressi, descriptis in-
 ter se celeberrimis oppidi partibus, eadem omnes ho-
 ra de rebus diuinis ad populum dicere incipiunt, nul-
 lo profus aut loci apparatu, aut pompa verborum. In
 niuis plateisve, prout cuique locus obrigerat, desump-
 tit ex aliqua forte officina scamno pro suggestu vteban-
 tur populum elata voce, & in gyrum acto supra verti-
 cem pileo, ad concionem inuitabant. sermo, vt peregrin-
 orum & hospitem, ex varijs linguis fere mistus, ac mi-
 nimè proprius. Verumtamen is erat orationis impe-
 tus, adeo graues ac veræ sententiæ, tanta in omni ge-
 nerique habitu pietas, denique is ardor in oculis emi-
 rabat, vt peritissimus quisque rerum æstimator hos de-
 mum esse Christianos concionatores, germanosque
 præcones Euangelij distitaret: multi etiam qui rei no-
 ditate illecti cum ceteris initio per iocum lasciuiamque
 ludibundi confluxerant, prudentissimis eorum præcep-
 tis, & dicendi grauitate permoti, deposita paulatim pe-
 culantia longè alij atque accesserant, dimissa concione
 recederent. Quod si quis deinde seorsum ad Patres adi-
 tu, veritatis & officij studiosior; hunc verò humanissi-
 mè a-

me acceptum, pro ipsius ingenio prius laboribus ad omnem virtutem ac religionem laboribus. Illud verò præcipue rem adiuuabat, quod in plausus, ut diximus, fucata oratione capere, quater ipsam concionem, aut ubi peroratum est, quam in summa rerum omnium inopia, circumfusa multitudine vel peterent ipsi, vitio delatum acciperent. breuique conlatæ, pro pere recto ciboque contentos, & ab omni ueritate abhorrentes, non aures populi scilicet, sed uerbis omni ratione mereri, nec suum potius de proximorumque negotium agere. Atque haec dissimilis fuit cæterorum Patrum in sua conuincencia probitas & industria; ut etiam in operibus laboribus & incommodis extremum alterius discrimen. Neque ita multo post, cum uicini ad legatio ut de rebus communibus agerent, cum uicinia conuenisset; tanta animorum inclinatio, uel uolentia populi Vicetini erga peregrinos, ut nuper in urbe, tribus duntaxat, cibarij parati occidendi, quotidiana uix circuitione colligebantur, esset ad vitam ægerrime tolerandam; in eadem uidecim, ex uoluntarijs ciuium elemosinis, uel victum cultumque necessaria largæ ac bene suppenderent. Ibi dem igitur primas diuinæ maritima molauere noui sacerdotes, uel Ignatio, quippe, qui ad se comparandum amplius honoris sibi sumplerat, & Roma postea sanctissimum initium ad ipsum Præsepe & incunabula sancti Domini, quæ in aede sacratissima uel Mariæ ad Niuces religiose coluntur.